

Gamla gudar lever än

Jag vill se,
veta och ge,
se mina händer göra
Giv att nåt händer.

Svårt att vara vis;
svårt veta vad som göras ska.
Född att våndas?
Nej, mer till att andas.

Skriver ord, skriver mer
ger snålt, vill mer.
- överge väntan
giv att så sker.

Vanda begär
föder vanvett,
ej ett vittnen mer.

Stilla händer
förgår, förgör.
En smula insikt
anger, säger: sök!
- gör ett försök!

En sak att söka:
ett sakta begär;
som en saga, försagd,
saktmodet är

Försaka, begära
försaka begär,
be för att ge
ditt begär inse.

Ge en gåva, två,
omger, avgör
hur begåvning gå

Men att ge utan händer
är svårt. Hårt länder
overksamma händer
ovett i alla länder
av det att intet händer

Att vänta på en syn,
för att göra en gärning,
vänder sökande om sak
i vanvett ner i dyn;
föder vind, fordrar ingenting
- gör säll sak omak.

Att vara i medvetande;
att vara med i vetande,
bevisar mer insikts ande,
än ovist vanvetts vetande,
som visar mer en vilsen ande,
ety:

Den som har öron hör,
den som har ögon se,
och våra händers verk främjade,
gav tanke, skapade och sa:

”Gamla gudar lever än!
Frej och Freja fröjdas.
Tor tror, ty Tor tör.
Loke leker, kanske anar
att Oden vet och danar.
Och Gud, han som är
'jag som är' är god.

Men vår förtingligade gud – odör
skymningsgud dör och dör ...

I gryningen människan uppstod,
människan stod upp, förstod
att inget hända utan händer.
Tummen grep och människan begrep
att gärna göra en handling till.

Med egna ögon hon då såg
att här hon har välsignad håg.

men kom ihåg:

Hon såg en sak – och se!
Hjärtat bulta – tungan sökte,
ögon stirra och tungan löpte.
Tungan tänkte om sakens ting,
tungan talte om sagda ting.
En insikt om sak hon förde på ting.

det ena gav det andra

människan pratade snart sagt om allting.

Med hågen sökt hon siktat då,
så begynte gudar i världen börja gå.

Hennes händer gjorde ett ting

Ur ingenting

kom ett ting

att förstora allting

med ett ting.

Hon insåg strax vad tinget visa

visshet raskt hon ville visa.

Tänkte: vad vet jag om ting bevisa?

Nej, låt mig visa tingets egen visa.

Det, det ena gav,

gav ock det andra av.

Visdom skapa väldigt vett,

men ovis dom gav vanans vett.

(vanvett, vanvett – ansiktssvett.

Girigt begär ledde lätt

till egen doms mått mätt;

egendom som sakbegär.

Egendomlig egen dom är.

Men med egen doms vetande

var egendom dock medvetande

det ena gav, det andra gav ...

Människan sökte och såg,

människan försökte och fick

försiktig tillförsikt.

Ur ansenlig tillgivenhet

till sakers goda natur

växte människans saktmod upp ur.

Vår gåva, begåvning;
när vi hör vad vi tillhör
vet vi varifrån vi hör,
eller hur?)

Ögon, öron, talande hand,
söker mer bland alla ting,
ser och hör och kväder
"ej sand, ej hav
ej svala vågor".
Gamla gudar lever än,
håg och hugnad ännu mer